

ACC. N:R. M 62141-2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Länne Upptecknat av: Annette Persson
Härad: Fresta Adress: Sjövinge
Socken: Sjövinge Berättat av: Hanna Persson
Uppteckningsår: 1940 Född år omkr. 1865 i Lallerup.

Uppteckningen rör

sid 1, 2 där man sökte skydda sig mot skyssa.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 176214:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Larsson
 Härad: Frosta Adress: Åsänge
 Socken: Åsänge Berättat av: Hanna Larsson
 Uppteckningsår: 1940 Född år omkr. 1865; Lallerup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11. Skydda sig mot olycka för i tiden, var mycket o.k. blotta råd anlidade. Berättaren, Hanna Anders Pers, som bodde inne i skogen anlidades mycket för råd. Hon tala till om att gamla prästakomstjämningen hade vissa dagar på året som hon brukar driva åstad råtter och mjölk. Då gick hon ikring i alla vrår och med en käjra och någon famlet drer den åstad. Men jag kan ej minnas om hon så vilka dagar de var. Jag tror hon så de var tre dagar under året. Då kan jag förstå de var en dag efter höstlagjämningen, jännen vintern, och en dag efter vårdagjämningen, och så vid midnatt. Men, i så fall, skulle di inte ha något ohägn av fylle där. De sa alltid mor prästakomstens som hon kallades, "vi har allti nåt ohägn av sådant fylle."

Hanna And. P. sade alltid, sådant fylle ska en driva te skida.

Ett gammalt medel som mycket togs i bruk, var vitlöke som stöjades in överallt, även dyvelat och. Ett annat medel som di även hade, men var något svårare. Di infänga en levande råtta, doppa henne i tjära, och som

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M6214:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Lonesten
Härad: Fåstads Adress: Sjövinge
Socken: Sjövinge Berättat av: Hanna Persson
Uppteckningsår: 1940 Född år omkr. 1865 i Sallerup.

11

läst henne spöringa. Då försvarar hela hären för en lång tid.
Annan chysa, som lus, var för i tiden mera allmant. Där var ju hölus & klälus.
Di sa alltid, att hölusen gick inte på kroppen. Di brukar mycket gånka in
huvudet med smär, eller flott, de skulle döda grederna. Så yttrades bort.
di ställe (löska) Hanna stöd P. påstod att di kunde bära chysa på varandra
Var di buras på dem, kunde di yttra eller trätta, eller vad som helst, till
mer di hållt efter dem, till fler ble där. De samma var med skäkter.
Enligt hennes råd skulle di taga några (om de var lus eller skäkter) di fick ju
tag några stycken så di visste att di fick av båda kinden. Så skulle di bära
dem istad, helst om de kunde vara till en barnsängskvinnas, så stänga dem
där. Di kunde di vara säkra på att di inte ble av med dem utan en klok
hjälpte dem. Di brukar mycket för att freda sig, för att inte få sådan chysa
på sig, ha omlök på sig, eller smörja anisolja i slemmar och veck.
De var gamla råd, även fetogen.

Skriv endast på denna sida!

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV